

De Merchant, Lloyd Wendell

Private

**North Shore (New Brunswick)
Regiment**

**Royal Canadian Infantry
Corps**

G53549

Lloyd Wendell De Merchant is geboren op 1 januari 1924 in Perth, Victoria County (New Brunswick), zoon van William Herman De Merchant en Maria Elizabeth Wallace. William is boer en heeft een houtvestersbedrijf bij Tobique Narrows. Lloyd stamt af van Loyalisten, die naar New Brunswick verhuisd zijn na de Amerikaanse Revolutie en heeft een oudoom, die deelgenomen heeft aan de oorlog van 1812. Drie neven hebben in de 1^e wereldoorlog gevochten. Lloyd heeft 11 broers en zussen: Ralph, William, Reid, Gerald, Robert, Claude, John, Keith, Mary, Marion en Reta. Mary en Marion zijn tweelingen en William verdrinkt op 10-jarige leeftijd. Vier broers (Ralph, Gerald, Reid, and Lloyd) zullen zich aanmelden bij de Canadese krijgsmacht.

Lloyd gaat naar een plaatselijke school, zijn lievelingsvakken zijn aardrijkskunde en geschiedenis. Na klas 8 afgemaakt te hebben verlaat hij op 15-jarige leeftijd de school, om in het houtvestersbedrijf van zijn vader te gaan werken. Zodra hij 18 is geworden, meldt hij zich meteen aan bij het Canadese leger in Fredericton. Op 4 april 1942 voltooit hij zijn basisopleiding in Camp No. 70 in Fredericton en wordt overgeplaatst naar het Canadian Artillery Training Centre in Petawawa (Ontario).

In mei wordt Lloyd ingedeeld bij de Royal Canadian Artillery en krijgt in de komende jaren vervolgoopleidingen in Debert en in de omgeving van Halifax (Nova Scotia).

Op dat moment is zijn broer Ralph sergeant geworden bij de Royal Canadian Airforce. Hij beschikt over een unieke eigenschap: omdat hij opgroeide in Tobique First Nation Reserve, had hij vloeiend Maliseet (de taal van de oorspronkelijke bewoners) leren spreken. De legerleiding weet dat de Duitsers deze taal onmogelijk kunnen ontcijferen en zet Ralph en anderen tenminste 3 jaar in op uiterst geheime posten om berichten te maken en te vertalen.

Lloyd's broer Gerald is korporaal bij het Engineering Corps van het Carleton & York Regiment. Zij bouwen Bailey-bruggen aan het Italiaanse front om de geallieerde opmars mogelijk te maken. In december 1944 raakt hij gewond en keert niet meer terug naar zijn onderdeel. Lloyd's broer Reid probeert dienst te nemen als hij hier nog te jong voor is en wordt afgewezen tot hij 18 wordt. Tijdens zijn opleiding in Engeland leert hij een Engels meisje kennen, Nancy Pilling. Zij worden verliefd en trouwen. Nancy raakt in verwachting, maar voor de bevalling wordt Reid overgeplaatst naar actieve dienst bij de Royal Hamilton Light Infantry. Op 29 augustus 1944 sneuvelt Reid in het bos van la Londe in Frankrijk, op dezelfde dag dat zijn dochter Anita wordt geboren. Anita zal na de oorlog met haar moeder naar Canada verhuizen, maar keert uiteindelijk terug naar Engeland. De familie heeft nu nog steeds contact met hun Engelse verwanten.

Lloyd is in Halifax, wanneer hij het nieuws over Reid verneemt. Hij vervolgt zijn artillerieopleiding maar werkt ook in de legerkeuken. Op 24 november vertrekt hij per schip naar Engeland, komt daar op 5 december aan en wordt ingedeeld bij een reserve onderdeel van de artillerie.

In de eerste zes maanden na D-Day lijden de Canadezen forse verliezen, vooral bij de infanterie. Aan het eind van het jaar is er grote behoefte aan versterkingen. Met als resultaat dat velen –ook Lloyd- van andere onderdelen naar het Canadian Infantry Corps en de frontlinie worden overgeplaatst. Na verdere training wordt hij op 15 februari toegewezen aan het North Shore Regiment (New Brunswick).

Op dat moment zijn de Canadezen de Nederlands-Duitse grens overgestoken en bezig om het Rijnland in te nemen. Eén van de bloedigste gevechten in het Rijnland zal de inname van het dorp Keppeln worden. Volgens geallieerde inlichtingen zijn er geen belangrijke vijandelijke activiteiten rond Keppeln gemeld en men acht de inzet van tanks niet nodig. Op 26 februari krijgt Lt. Col. Rowley opdracht op te rukken en stuurt de North Shore's "B" en "C" compagnies over een kilometer open akkerland om Keppeln in te nemen.

De inlichtingen blijken verkeerd: de Duitsers wachten tot de North Shore's tot op 140 meter genaderd zijn en openen dan het vuur. Overal vallen doden en gewonden, er is geen plek om dekking te zoeken. De "A" en "D" compagnies volgen op minstens 1500 meter als het nieuws over de slachting hen bereikt. De North Shore's hebben tankondersteuning nodig en dan ontstaat het plan waarbij een peloton van de "A" compagnie op een squadron tanks van het 1st Hussars Regiment gezeten (ongedekt) op zal rukken. Als de tanks het dorp naderen nemen de infanteristen de vijandelijke loopgraven onder vuur. Sommige tanks lopen op mijnen of worden vernietigd door artillerievuur en andere komen vast te zitten in de modder. Slechts 6 van de 14 tanks overleven het.

Ondanks zware verliezen slaagt de aanval van de North Shore's. Na huis-aan-huis gevechten wordt Keppeln dezelfde dag nog ingenomen. Dit heeft 28 soldaten het leven gekost, 56 raakten gewond.

In de avond van 24 maart bereiden de North Shore's, onder bevel van de 9th Brigade, zich voor om bij Rees de Rijn over te steken. De troepen worden in carriers naar Kalkar gereden waar ze overstappen in Buffalo's en Duck's (amfibische voertuigen). Rond middernacht bevinden zij zich 1 km ten westen van Rees. Terwijl er artillerievuur wordt uitgewisseld, worden de troepen de Rijn overgezet zonder veel tegenstand. Om 01.30 uur is het hele regiment overgestoken en gevechtsklaar, maar er is verrassend genoeg weinig vijandelijke activiteit te bekennen. De volgende morgen (26 maart) krijgen de North Shore's het bevel om Millingen in te nemen. De aanval zal worden geopend nadat de Highland Light Infantry het dichtbij gelegen dorp Bienen onder controle heeft gekregen. De weerstand in Bienen was echter veel groter dan verwacht; de Duitsers voeren een tegenaanval uit, gesteund door 600 parachutisten en voortdurend zwaar artillerievuur. Na meervoudig uitstel, zetten de North Shore's om 12.00 uur de aanval in, ondersteund door geallieerd artillerievuur, 185 meter voor de oprukkende troepen uit.

Bij deze gevechten sneuvelt Pte. Lloyd Wendell De Merchant op 21-jarige leeftijd. Evenals de commandant van het regiment, Lt. Col. J. W. H. Rowley.

Historicus Ken Smith schrijft dat in de slag om Millingen er bijna 400 Duitse parachutisten gevangen zijn genomen en daarbij 35 zware mitrailleurs, verscheidene 75 mm zelf-aangedreven kanonnen en tanks zijn buitgemaakt. De verliezen onder de North Shore's: 7 gesneuveld en 28 gewond.

Voor bewezen diensten aan Canada, heeft Pte. Lloyd Wendell De Merchant de volgende onderscheidingen gekregen:

1939-1945 Star
France & Germany Star
War Medal 1939-1945
CVSM with Clasp

Private Lloyd Wendell De Merchant is begraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats bij Groesbeek; vak **XVII. H. 12.**

Geschreven door Bruce Morton, brucehmorton@gmail.com

Deze biografie is ter beschikking gesteld aan Faces to Graves, met dank aan Bruce Morton.

Oude graf.

Gives His Life

PTE. LLOYD WENDELL DE-MERCHANT,

who has been killed in action while serving overseas with the Canadian Army, according to word received by his parents, Mr. and Mrs. William DeMerchant of Tobique Narrows, near Perth. One of four brothers to join the colors, Pte. Lloyd is the second to make the supreme sacrifice, while a third is a hospital patient in England as a result of wounds suffered on Dec. 11, 1944. One brother, Pte. Reid DeMerchant, was killed in action on Aug. 29, 1944; Pte. Gerald is the brother in a hospital in England and Sgt. Ralph DeMerchant, R. C. A. F., recently returned to Canada after three years of overseas service. He has been stationed at Moncton. Pte. Lloyd DeMerchant enlisted in January of 1942 at the age of 17 years, going overseas in December of 1944. Besides his parents and two brothers in the service, he is survived by three sisters, Mary, Marion and Reta, and four brothers, Peter, Keith, Jack and Robert, all at home.